

Bold, der ses at være udøvet mod sagesløs Person." Som den højtærede Justitsminister anførte, er denne Redaktion kommen ind foranlediget af en Konference med Ministeren. I den tidligere Stikfelse, som Ændringen var vedtagen i Udvalget, og saaledes som Forslaget var stillet bl. a. af mig, var der kun fordret Straf for Bold mod sagesløs Mand, og da vi ikke tidligere — i alt Fald ikke saa længe Straffeloven af 1866 har bestaaet — kende nogen Forbrydelse, der hedder „Bold mod sagesløs Mand," vilde vi ikke have noget Eksempel paa, at en Mand var straffet for Bold mod sagesløs Mand — det skulde da være en gammel Mand, der var straffet efter Forordningen af Trediverne. Vi vilde i hvert Fald ikke have noget Eksempel paa, at en Mand i Henhold til Straffeloven af 1866 var straffet for Bold mod sagesløs Mand. Selv om en Voldsmænds Handling nok saa meget vidnede om Tilbøjelighed til raa og voldsom Fremfærd, og selv om han var straffet for Bold flere Gange, vilde der da ikke være nogen Mulighed for, at han straks kunde blive sat ind paa Straf-arbejde, thi hans tidligere Dom Lød ikke paa Bold mod sagesløs Mand, og saadanne Voldsmænd skulde jo første Gang straffes med den ganste almindelige Straf efter Straffelovens § 200, der for øvrigt ingenlunde, det maa jeg gentage, er nogen ubetydelig Straf, thi Straffen kan stige til 6 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Men naar han var bleven idømt denne Straf her for en Voldshandling, foretagen mod sagesløs Mand, nu fremtidig, efter at dette Begreb atter er indført i Lovgivningen, vilde han gaa med den Risiko, at næste Gang han forløb sig, vilde han kunne sættes ind paa Straf-arbejde. Jeg skal ikke nægte, at hvis dette er en Meningsløshed eller noget lignende, eller der skulde være noget galt deri, vil jeg være villig til at paatage mig Ansvar for denne Meningsløshed. Jeg har ment, at det vilde være rigtigt at give denne Advarsel til Forbryderen, og jeg mener det endnu. Jeg mener, at denne lille Forandring, der er sket paa Foranledning af den højtærede Minister, er ingen Forbedring, men en Forværring af det Standpunkt, som Udvalget har haft paa dette Spørgsmaal, thi naar der om den tidligere Forbrydelse i den nuværende Redaktion af Ændringsforlaget siges, at „han tidligere er straffet for Bold, der ses at være udøvet mod sagesløs Person", ligger deri en Mulighed for — hvilket ogsaa den højtærede Minister antydede — at man ved at grave gamle Aften op og studere de Forbrydelser, han før har gjort sig skyldig i, vil kunne finde et Til-

fælde, hvor han har overfaldet en Mand, som man nu vilde kunne kalde sagesløs, og saa vilde man kunne idømme ham Straf-arbejde efter denne Lov. For saa vidt vil jeg altsaa tage et Forbehold. Der kunde maaſte blive Tid til at ændre dette, men i hvert Fald vil jeg forbeholde mig min Stilling til dette Spørgsmaal og se at saa en aldeles præcis og utvivlsom Redaktion af dette Spørgsmaal — det skulde da være, at den højtærede Minister fastholdt sin Stilling til Bestemmelsen og Ændringsforlaget og vedvarende mener, at de i sig selv ere aldeles meningsløse, thi dermed var jo Lovens Skæbne afgjort paa den Maade, jeg helst af alt saa.

Miniblad: Saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, udtalte han i Begyndelsen af sit Foredrag, at det fra alle Sider og af alle Partier var erkendt, at der var Trang til det her foreliggende Lovforslag. Hvis jeg har forstaaet den ærede Ordfører rigtigt, maa jeg protestere paa Socialdemokratiets Vegne. Vi kunne ikke erkende, at der foreligger Trang til en Lov af en Art som denne. Der tales — ogsaa af den ærede Ordfører — om ekstraordinære Tilfælde, om en stærk voksende Tilbøjelighed til Raahed o. s. v., og dette er ogsaa det eneste, der kunde motivere et Forslag som det, vi her have til Behandling. Det viser sig imidlertid altid, at naar man skal til at paavise nærmere den voksende Raahed og de ekstraordinære Tilfælde, maa man gaa langt tilbage i Tiden. I Betænkningen, som her foreligger, er der talt om, at der for 12 Aar siden skal have været en Bølgebevægelse, at der skal have været Tilfælde af Raahed af særlig Art. Fordi det var saaledes for 12 Aar siden, skulle vi altsaa nu her beskæftige os med et Forslag som dette! Det forekommer mig dog ganste urimeligt. Jeg maa for mit Bedkommende protestere imod, at der her er ekstraordinær Trang til ny Straffelove, og at der i det hele findes en voksende Raahed, en stigende Tilbøjelighed til Voldshandlinger. Det forekommer mig, at for saa vidt man benægter dette, som jeg ogsaa synes, at den ærede Ordfører gjorde, er hele Fundamentet for dette Lovforslag bortfaldet. Og hvis det, man mener, er, at Domstolene ikke have tilstrækkelige Magtmidler over for Voldsmænd, maa jeg ogsaa protestere derimod. Det er ikke længere siden end den 22de Marts d. A., at der faldt en Højesteretsdom i en Sag, hvor en Mand havde slaaet løse Jordklumper efter en anden Mand, der havde en forfælsk Mening om en Strejkesag; den Mand, der havde slaaet løse Jordklumper